

владѣе вѣсма жестокъ Господинъ, кой ны ѣ мы-
слилъ, какъ сме Согладатели. Когда мѹ рѣ-
кохъме, какъ сме дванадесать Сыновѣ ѣднаго
Отца, какъ ѣ Наймалый при тебѣ Останалъ,
и какъ Дрѹгій го нѣма, заповѣда ни, да до-
ведеме и Наймалаго Брата. Зато ѣ задержалъ
Сумеона залогъ въ темницѣ. — О менѣ Окаан-
наго Отца! вѣкна Іаковъ. Вы ще ма Лишите
Отъ всѣхъ Сыновъ мойхъ! Іосифъ мертвъ, а
Сумеонъ Окованъ лежи въ темницѣ! нынѣ пакъ
ищете, да ми взѣмете и Веніаміна! Това не
мѹже да бѣде! Вы бы такоспособно вѣлыа вла-
си моа съ жалостію въ грѣбъ свалили, все мѹ
ѣ говорилъ Рѹвимъ, какъ добръ стой за Дѣтѣ,
какъ Веніаминъ здравъ ще са врати Отъ Вгѹпта.
Старецъ Обаче баше неумолимъ.

40. ВЕНІАМИНОВО ПУТШЕСТВІЕ ВЪ ВГҮПЕТЬ.

Скѹпость и превеликое скѹдожитіе вѣсма
многѹ са ѹмножаваше въ Ханаанскомъ предѣлѣ.
Въ Іаковлевомъ дѹмѣ пакъ не Остане храна.
Идите, рече Іаковъ Сыномъ своимъ, още ѣд-
нажды въ Вгѹпетъ, и кѹпите житѹ. Господинъ,
кой надъ Вгѹптомъ владѣе, Отговори Іѹда,
заповѣдалъ ѣ намъ, да не мѹ излѣзваме предъ
Очи, ако не мѹ доведеме наймалаго Брата. Дай
ни Веніаміна, за да почтѣ идеме; понѣже иначе